

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VI., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kezesítők küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
kezesítők nem lesznek visszatérva.

TARTALOM: Lukács László. — Indítvány. — Hivatalos titkok. — T. előfizetőinkhez. — Tárcza: A jégkéreg engedett, de hasztalan . . . írta: Heltai Nándor. — Vegyesek. — T. vidéki olvasóinkhoz. — Szerkesztői üzenetek. — Hírdetések.

Lukács László.

M. k. pénzügyminiszter.

A legújabb kornak mindenesetre egyik legszebb vívmánya, hogy a hivatalnokai pályán a geniális es komolyan gondolkodó tisztviselő szorgalma és tehetsége révén elérheti a legmagasabb állást is. Tudjuk, hogy ez nem reg van így, de az államgepezet sikeres vezetése csak ez uton lehetséges. Wekerle kineveztetését nagy örömmel fogadták s a kik Wekerle munkáerejébe oly nagy bizalmat helyeztek, azok nem is csalódtak benne.

Ugyanazon osztatlan lelkesedés, mely annak idején Wekerlet üdvözölte fogadja jelenleg az új pénzügyminisztert, Lukács Lászlót. Ép úgy mint annak idején ismertek Wekerlet államtitkári működése után, ismerik jelenleg Lukács Lászlót s így mindenki a legnagyobb bizalommal s a legőszintebb lelkesedéssel fogadta a pénzügyminiszterium elén. A dohányegyedáruság részere az új pénzügyminiszter jó esomé tudást, evék hosszú során át szerzett tapasztalatokat hoz magával. Tudomásunk van arról, hogy ő kegyelmessége a dohánytermesztés és eladás teret látható érdeklődéssel kísérté figyelemmel s így remélhetjük, hogy minisztersege a dohányegyedáru-

ság történetében új és fényes korszakot fog alkotni. Ismeretes, hogy mily reformok életbeletetése válnék szükségessé a dohányegyedáruság terén s örvendünk, hogy most azon férfiú került e fontos államjövödelem elere, ki már államtitkársága alatt is többször adott kifejezést azon óhajának, miszerint a dohányegyedáruság terén hasznos és szükséges reformok életbeletetése vált szükségessé. Miután az új pénzügyminiszter bír mindazon nemes tulajdonokkal, melyek lehetővé teszik, hogy az ország 42000 dohányárusának jelenlegi helyzetén nemileg javítsón. Ez okból ismetelten üdvözöljük Lukács László pénzügyminiszter ő kegyelmességét a pénzügyminiszterium elén s kívánjuk, hogy áldásdus működésével meg soká legyen hasznára hazánknak és a dohányegyedáruságnak.

Indítvány.

Nemely tárgy csak akkor tetszik világosnak előttünk, ha annak hatását minden ember könnyen veszi észre. Vanak a társadalmi és állami életben dolgok, melyek letezeseről csak egy véleményünk lehet t. i., hogy azokat lehetetlen lenne nélkülözni. Mindezt azonban létrejötté előtt kipróbálták, megbe-

szeltek és a legesekeylebb detailig megbiráltatták, mielőtt oly szükséggé lön, mely valóban hasznos s mielőtt azzá lön, amit fentebb említettünk.

A vámházban van az okmánybelyegek és váltó irlapok kiadási hivatala, hová hetenkint körülbelül 400 dohányárus zárándokol szükségleteit fedezendő. Nagyon is ismeretes azon nehézkes eljárás, s így nem szükséges ezt bővebben fejtegetnünk. Mindenekelőtt egy Journalba vezetettik az összeg s itt számitják le a provisiót, ezután az összeget a pentárhoz kell vinni, a főellenőr látamozza az összeget; azután (igen ám — de ez nem történik oly gyorsan, mint mi azt itt leírjuk) kezdődik annak a dolga, ki a belyegeket es váltókat kiadja. Ezen eljárás mindket részről nagyon is sok időt igényel s vegyük tekintetbe, hogy itt a szó szoros értelmében az idő pénz. Kérdjük tehát: mire való ez a nagy apparátus? Miért kell a forgalomba kerülő belyeg kiadásnál ennyi személyt igénybe venni? Nem lenne-e okosabb, ha a dohány nagyárus a belyegeket es váltó irlapokat ép úgy, mint a dohányt a dohányraktárban átvenné es egy bizonyos provisió mellett a kisárusnak azt kiadná? Valóban nem képzelhetünk ennel egyszerűbbet. Ha a dohányraktár mai

TÁRCZA.

A jégkéreg engedett, de hasztalan . . .

— Írta: Heltai Nándor. —

Az a kis lány veszedelmesen szép volt. Bele is bolondult a főváros arany ifjusága. Ő azonban, a mint látszott, nem szeretett senkit. Igaz ugyan, hogy még nála nem állt be az olvadás es szívenek vastag jégkéreg szolgálát pánzelul minden orvtámadás ellen. Hideg volt, mint egy alabastrom szobor, szemei azonban, azok a nagy, fekete szemek, úgy néztek a semmiségre, valahányszor szerelemről beszéltek neki, mintha fogalma sem volna arról az érzésről s az a mosoly, mely ilyenkor ajkai körül játszadozott olyan volt, mint a tavaszi napsugár, mely, mikor az ember az ablakot kinyitja majd sűrűn ostsztja sugarait, majd pedig el-el-tünik, tetszelegni akarván nekünk.

Egy napon a kis Erna azzal ébredt fel, hogy ő most már 18 éves, nagy lány, kinek komolyan kellene gondolkoznia a férjhezmenetelre. Megjelentek előtte udvarlóinak örökké mosolygó áb-

rázatai, füleben esengtek azok a szentimentális sóhajok, melyek mind arra ézeloztak, hogy a kis Erna szívenek jégpánzelját olvadásra bírják. Megjelent előtte Radnay Bela kepe is, de csodálatos, Erna csak most vette észre, Bela sohasem mosolygott reá, nem is sóhajtozott, tekintete inkább parancsoló, arczkifejezése inkább goromba volt. Ez leg-alább is érdekessé tette a fiatal embert Erna előtt. Kezdettel vele többet foglalkozni.

Délelőtt 11 óra. Csengettek.

Ki lehet az?

Várhidy Kálmán volt, Erna egyik régiebb ismerőse.

Belépett. Járása feltünő, elegáns, tartása deli katonás volt.

Üdvözöltek egymást, Erna Várhidy helylyel kínálta, mire az leült.

Néhány sablonos szólásforma után Várhidy rátért jövetelének voltaképeni céljára. Azzal kezdte, hogy ő, miután most nagykoru lett, megkapta végre anyai örökségét s abba a helyzetbe jutott, hogy megnősülhetne.

Elragadó mosoly, s utána az elmaradhatatlan sóhajtas.

A jégkéreg nem engedett, Várhidy tehát tovább folytatta beszédet. Lefestette Erna előtt azt a gondtalan, eszemenyi életet, melyet felesége élni fog, megjegyezve, hogy teljes szabadságot ad feleségének, miből aztán önkéntelenül következik, hogy ő is hasonló kedvezményben kívánna részesülni neje részéről.

— Igazán gyöngyölete lesz mellettem a feleségemnek.

— Miért meséli mindezt énnekem, kit ez édeskeveset érdekel?

A monokli leesett Várhidy szeméről. Hát még most sem értett volna meg? Akkor beszéljünk világosabban.

— Erna, ön nem vette volna észre, hogy kegyed az, a kire ézeloztam, hogy a kegyed szép szemeinek tüzetől ébredjek majd ismét új életre. Erna, akar-e nőm lenni?

Erna vidám kacajba tört ki. Várhidy minden tagján villámként járt keresztül ez a kacaj.

személyzetéhez még két hivatalnokot adnának, ezen költség még mindig kevesebbet tenne ki, mintha a mai állapotot tekintjük, mikor több hivatalnok van ezzel elfoglalva és számításba kell venni a helyiséget is, mely szintén szép összeget képvisel.

Ha a számokat tekintjük, akkor látjuk csak be, mily helyes a mi feltevésünk. Aproximativé véve az évi bélyeg és váltó jövedelem körülbelül 2 millió forint. Feltéve most, hogy a kincstár $\frac{1}{2}\%$ -ot ad a nagyárusnak, akkor az összes költség nem tenne többet 10000 forintnál.

Ez által az állam megtakarítaná a ma hivatalnok helyiség, ezenkívül még a manipuláció költségeit is. Azonban az elárusítás nyerne ez által, mert vegyük tekintetbe, hogy a kisárus ismervén ezen időtartó eljárást és tudván azt, hogy egész évi nyeresége maximálisan számítva nem tesz ki többet évente 40, 50, 80 forintnál, a szükséges bélyegeket és váltókat nem szerzi be.

De hisz nem is kívánhatjuk, hogy 30, 40 kr. provisióért az ember a vámházba kocsizzék, ott fél napot tölt el, a míg megkapja a kívánt dolgokat és ki van téve annak is, ha a beszerzési idő (5 nap időköz) nem telt még el, hogy áru nélkül kénytelen hazamenni. Igaz ugyan, hogy az árus már a saját érdekében is azon van, hogy a vevői által kiválólag kívánt bélyeggel és váltóval el legyen látva, mindazonáltal tekintetbe kell vennünk azt is, hogy az árus nem köteles oly árut raktáron tartani, melyen semmit, vagy legalább is nagyon keveset nyer. Ebből megint csak az világlik ki, hogy minden üzlet marad, ha mindjárt az állam vezet is. Mindenekelőtt kérjük: ki fizeti meg fáradságomat? ki kárpótol a vesztett időért?

Megértette, hogy itt nincs tovább mit remélnie.

— Az ön neje? Ez pompás, ez mulattató, csak folytassa édes Várhidy, én hallgatom, engem az ön szavai felette mulattatnak, csak folytassa

Egy kétségbeesett arczkifejezés volt minden felelet.

Várhidy felkelt, ajánlotta magát és távozott.

Erna idegesen járt fel s alá a szobában.

— Ha az a másik tenne nékem ilyen ajánlatot, azt hiszem, nem felelném neki ugyanezt? — Ez a gondolat számtalan variációban motoszkált abban a kis göndör fejcskében.

Delután épen oszonnához ült, mikor a villanyos csengetyű új látogatót jelentett. Radnay Béla volt.

Most azt várná a tisztelt olvasó, hogy »Erna arczába szökik a vér, szeméi villanyos szikrákat szórnak«. Ohkórántsem! Erna a mai kor gyermeke volt és gondolatait, ha úgy akarta, jól el tudta rejteni.

Radnay Béla belépett.

Igaz, hogy számokkal nem tudnók kimutatni mily nagy az ebből származó kár és mily hátránnyal jár.

Arra kell törekednünk, hogy minden árus a bélyeg és váltóeladást nyereséggel üzné, miután azonban a bélyegeket el is kell hozni, tehát az árusítás eddigelé kárt okoz.

Ennek azonban nem szabad úgy lenni — ellenkezőleg! Az áru átvevését meg kell könnyíteni s ha már nagyobb provisiót adni nem lehet, legalább azon kellene lennünk, hogy az áru kiadása minden nehézség és pazarlás nélkül történjék. Ez volt az ok, a miért ezen indítványt tettük és az illetékes körök figyelmébe ajánljuk.

Hivatalos titkok.

Valóban érdekes lenne, ha a m. t. akadémia pályázatát hirdetne eme kérdésre: mi a hivatalos titok?

Azt hisszük, hogy előre megmondhatnók az eredményt. Bizton az lenne a válasz, hogy hivatalos titok oly titok, melyet a hivatalon kívül más emberfiának tudni nem szabad.

Belátjuk ezen definitio helyességét és helyesnek is tartjuk. Azt az egyet azonban nem értjük, ha oly dolgokból csinálnak hivatalos titkot, melyeknek mindennek, csak épen titoknak nem szabad lenni. Vagy tán hivatalos titok az, hogy egy új fajta szivar kerül forgalomba, mely mint hisszük első sorban a publikumot érdekli?

Vagy pedig hivatalos titok, a szivarok forgalomból való vétele, vagy olcsóbbítás, a mikor az alsóbb rendű hivatalokat már úgy is értesítették erről? Beismerjük, hogy vannak oly természetű hivatalos titkok, melyekről a publikumnak s kiválólag a dohányárusnak felvilágosítás nem adható! De édes istenem! Mi köze

van a dohányárusnak ahhoz, ha üzleti tevékenységében valamiféle változást vagy újítást rendelnek el? Hisz a dohányárussal, rég időtől fogva, csak akkor foglalkoztak, őket csak akkor értesítették valamiről, ha oly rendelet lépett életbe, mely helyzetüket megnehezítette. Ugy véljük, hogy ma már elérkezett azon időpont, mikor ezen segíteni kellene. Szerény véleményünk szerint végre a dohányárus is ember számba megy s mégis csak érdekelheti oly változás, mely azon szakmán történik, melynek összes munkarejét szenteli.

Miután pedig a dohányárusoknak ma már szakközölnyük is van, felhívjuk az illetékes köröket, miszerint a szakmabeli újításokról bennünket esetről-esetre értesíteni sziveskednének.

Azt nem ígérjük ezennel, hogy hallgatni fogunk, miként a sír De véleményünk szerint, ha az újítások a dohányárusok érdekében történnek, megígérhetjük a legünnepélyesebben, hogy nem szolgál majd kárára a kincstárnak a bennünket való értesítés.

Oly szakma, mely évente 50 millió forint forgalommal bír, s melynek 42.000 árusa egyetlenegy szakközölnynyel bír, valóban megérdemelné, hogy változásainak minden egyes phásisát megbeszéljék és gondolkodás tárgyává tegyék. Honnan vegyük ezen információkat, ha nem az illetékes hivatalból?

Nem kívánjuk, hogy oly hivatalos titkokat áruljanak el nekünk, melyeknek ismerete nem feltétlenül szükséges; de azt már jogosan megkívánhatjuk, hogy oly dolgokról, melyeket privát uton úgy is megtudunk, a melyek ismerete a dohányárusra nézve fontossággal bír, bennünket hivatalos uton értesítsenek.

Ha ez meg nem történne, nem tartanók ugyan ellenünk irányult indolen-

— Ah, ön az Radnay, minek köszönhetem e váratlan látogatást?

»Utazom Erna nagysám, elutazom messzire Angliába, hol a követségénel állást kaptam.«

— Tehát bucsuzni jött? — A két szemöldök közelebb húzódott egymáshoz. — Pedig nagyon szerettem volna, ha ön még Pesten tölthette volna a telet, bálozni akarok és kisérőre volna szükségem, én önt választottam. De ön utazik, úgy minden ábrándom szétoszlik.

— Nem vagyok én ily szerepre alkalmas, nincs meg modoromban az a simaság, mely elmaradhatatlan kellék a mai szalon életben.

— De ha én kívánám, hogy maradjon, akkor?

Radnay mosolygott.

— Akkor bocsánatot kérnék udvariasságomért és — mégis elutaznám.

— Ezt ön nem mondja komolyan?

— A lehető legkomolyabban!

— Radnay, én önt tisztelem, becsülöm s ha már nem megy másként, megvallom Önnek, hogy szeretem. Igaz, szeretem hideg modoráért, szeretem az

ön sajátos lenyét, mely annyira elüt a többi sablonos ficsurtól. Könnyűlőn rajtam, maradjon és én neje leszek.

Radnay Béla hideg tekintete találkozott az Erna villámokat szóró, tüzes tekintetével, le ujtá cigarettjéről a hamut és a lehető legunottabb hangon így szólt:

— Kedves Erna, én úgy veszem, mintha é szavakat nem mondta volna, mert én szeretni nem tudok, ez érzésre képtelen vagyok.

— Meg fogom rá tanítani, lesni fogom kívánságait s még ki sem mondvá teljesebbé fognak menni. Szeressen Béla és maradjon!

Radnay felkelt s mintha az utóbbi szavakat nem is hallotta volna, udvariasan meghajolt, Ernának kezét csókolt és távozott.

Erna leujtva ült chaise-longueján, majd rendbe hozta ruháját, arcát kissé bepouderezte, hogy az a feltűnő pír meg ne lássék rajta, arca ismét felvette szokott közönyösségét s fogadta a többi látogatót.

A jégkéreg engedett, de hasztalan

ciának, miután lapunkról magas körökben nagyon is hízelgő nyilatkozatokat adtak; de tartanak azon hamis véleménynek, mely ezen híreket a hivatalos titkok hozzáférhetetlen kategóriájába osztja. Ez legalább is elvbeli tevedés.

Kérjük tehát az illetékes köröket, miszerint szerény létezésünkről tudomást venni sziveskedjenek s kérjük azon újtások és rendeletek szives közlését, melyek a dohányárust érdeklik első sorban.

T. előfizetőinkhez.

Lapunk célja lévén a dohánynagycs kisárusok érdekeit minden irányban szolgálni; időnként teljesen a dohányelárusítók érdekeinek szentelni; s erkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárulási szakmába vágó szóbeli vagy levélbeli megkeresését készséggel elintézzük és kimerítő szaktanácsokkal pontosan szolgálunk.

Felkérjük tehát t. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszlól mindenkit biztosíthatunk.

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadót megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utoni orvoslását, szakmába vágó bead-

ványok szerkesztését, stb. t. előfizetőink részere készséggel fogja elvégezni.

Vegyesek.

Graenzenstein Bélát, a kiállítás igazgatóját megkínálták a pénzügyminiszterium politikai államtitkárságával. A mint halljuk, Graenzenstein miniszteri tanácsos csak azon esetben fogadja el e magas hivatalt, ha a központi dohány jövedéki hivatal a miniszteriumba kebelezik, mely hivatalnak új állásában is élén maradna, mint eddig.

A dohányárusok évente való adóösszeírása érdekében a nagyárusoktól a kisárusok kimutatásai már elkértek s ez irányban a munkálatok meg is kezdődtek. A jobban megértés tekintetéből kijelentjük, miszerint nem a bérösszeíról, hanem a III. osztályú jövedelmi adóról van szó. Ezen hír azon dohányárusokra bír kiváló érdekel, kiknek még a következő 3 évre nincs az adójuk kivétel.

Új gyártmány. Egy német közmondás azt tartja, hogy »ritkán jön jobb a mai után«, mi azonban nem akarunk kancsal szemmel nézni azon új gyártmányokra, melyek az idén kerülnek forgalomba. Különben, a mint halljuk az új gyártmány kiválólag H és J szivarokból áll, melyek ma is megfelelően jök.

A Britanica, Regalita és Trabuco szivaroknak ellenben szerencsés javulást kívánunk. Az új gyártmányokra nézve kívánjuk, hogy egy másik közmondás teljesüljön:

»Új seprő jól seper«.

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkérjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dologról,

melyről feltételezik, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskedjenek. Gyártás, eladás, új szivarnemek felett a fogyasztó közönség véleménye; új eladási engedély kapás. szóval minden ezen szakmába vágó tudósításért hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven be- küldhetők.

A beküldők nevét csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kéri, ha titokban akarják tartani, akkor számítatnak discretiónkra. *A szerkesztőség.*

Szerkesztői üzenetek.

K. O. Nagyon szivesen, de jót kérünk!

Vörösmarti. Nem áruljuk el nevét semmi esetben sem.

V. E. S. Ön szerelmes és ezért nékünk ír verseket! Ez legalább is sok! Nem közölhetjük.

G. W. A dohány jövedék központi igazgatósága.

M. V. A kiállítási dohánytözsédet, illetőleg még végleges határozat nem történt.

D. Zs. Bpest. 1. Nicotin. 2. A dohányt 1496, egy Romanus Paulus nevű szerzetes fedezte fel. 3. A kassai jobb.

D. m. Karánsebes. Ilyen ügyekkel nem foglalkozunk.

T. J. Pozsony. 1. Igen. 2. Graenzenstein Béla miniszteri tanácsos. 3. 15 kr. ajánlati dij.

L. R. Mi az ön szerelme a tenger sima tükrehez képest!

Több levélre a jövő számban.

HELTAI NÁNDOR segédszerkesztő.

1760 szám.

VII. 1895.

Ajánlati hirdemény.

A malaczkai dohánynagyruda kezelésének betöltése iránt alólírott igazgatóságnál 1895. évi február 6-án délelőtt 11 órakor nyilvános árlejtés tartatik.

A nagyáruda 1894. évi forgalma volt: a kisárusok és saját kis árudakban eladott anyagban összesen 78363 ft.

Bélyeg és váltóúrlapokban 12003 ft.

Az eddigi kezelési dij dohányanyag után $\frac{1}{2}\%$, a bélyeg után $1\frac{1}{2}\%$ volt.

Írásbeli ajánlatok 784 ft óvadékkal ellátva 1895. évi február 6-án d. e. 9 óráig az igazgatósági főnöknél beadhatók.

Közelebbi feltételek a pozsonymegyei kir. adóhivatalok, pénzügyőri biztosok és szakaszoknál megtudhatók.

Pozsony, 1895. évi január hó 17-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

MEGHIVÓ

a

„Budapest-Terézvárosi Takarékpénztár Részvény-Társ.“

részvényeseinek

Budapest, 1895. évi február hó 4-én (hétfőn) délután 4 órakor a Terézvárosi kaszinó dísztermében (VI., Andrassy-ut 39. szám, I. emelet) tartando

második évi rendes közgyűlésére

N a p i r e n d :

1. Az igazgatóság jelentése.
2. Zárszamadások előterjesztése a felügyelő-bizottság jelentésével.
3. A mérleg megállapítása és a felmentvény iránti határozathozatal.
4. Intézkedés a tiszta jövedelem felosztása tárgyában.
5. A felügyelő bizottság és 11 választmányi tag megválasztása.
6. A felügyelő bizottság tagjai díjazásának megállapítása.

Az igazgatóság.

Azon t. cz. részvényesek, kik ezen közgyűlésen részt venni ohajtanak, felkértek, miszerint nevikre írott részvényeiket az alapszabályok 20. §-a értelmében, legkésőbb három nappal a közgyűlés előtt, tehát bezárólag 1895. február 1-ig Budapestben a társaság pénztáránál (VI., Andrassy-ut 5. sz., földszint) letenni sziveskedjenek.

A letett részvényekről elismervény adataik, mely igazolási jegyül szolgál a közgyűlésen való részvételre.

A közgyűlésen az alapszabályok 16. §-a szerint minden részvényest általa letett öt darab részvény után egy szavazat illet meg, azonban 30 szavazatnál többet sem saját, sem meghatalmazottjának nevében, sem mindkét minőségben együtt senki sem gyakorolhat.

A mérleg és a felügyelő bizottságnak reá vonatkozó jelentése az alapszabályok értelmében a társulati iroda helyiségében (VI., Andrassy-ut 5. sz.) közszemlére ki van téve és kívánatra minden részvényesnek egy nyomtatott példány kiszolgáltatik.

(Utányomás nem díjazatik.)

„HEITERE BLÄTTER“

Szerkesztő és kiadó

HATSEK ADOLF

Megjelenik minden szombaton 16—20 oldal, nagyszerű tartalom, művészi kivitelű illusztrációk.

Előfizetési ár: egy negyedévre 1 ft.

Egyes szám ára 10 kr.

Kapható **minden** elárusító helyen, dohánytőzsdeben, kávéházban.

Előfizető gyűjtők 25%

KNOPP ÉS STEINER
első magyar
cimtáblagyár ércöntöde

és

ÉREMVERDE

ajánlja mindennemű

tőzsde felirati tábláit

a legjobb kivitelben,

»«

GYÁR:

B U D A P E S T,

VI. kerület 0-utca 12. szám.

„CLUB“

francia szivarkapapír!

!!! ÓVÁS !!!

Tudomásomra jutott, hogy a **t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos uraknak** több helyen, midőn „**CLUB**“-ot akarnak venni, ezen kedvelt gyártmányom egy utánpótlását adják, azon megjegyzéssel, hogy a gyáros a „**CLUB**“-ot most „**igy**“ csinálja, amely árut aztán természetesen szinten ily megjegyzéssel kénytelenek a közönségnek tovább ajánlani. Indítatva ezerm magam ennel fogva jó hírnevem fenntartása érdekében a **t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos urakat figyelmeztetni**, hogy patent „**CLUB**“ gyártmányom mindig rajta van a nevem: **S. D. Modiano**.

Kapható minden nagykereskedésben:

Detail ár:

Club-Patent	75 lap	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3 kr.
Club-Patent	120 lap	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	4 kr.
Club-Perforé	100 lap	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	2 kr.
Club francia	hüvelyek minden nagyságban	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	25 kr.

FŐÜGYNÖKSÉG NAGYBANI ELADÁS SZÁMÁRA:

Halász Ferencz, Budapest, Király-utca 10.